

Za dobroto ne pričakuj hvaležnosti.

(Poleg češkega.)

Stopila je pred leva miška in mu rekla: „Kralj moj, si li pozabil na veliko dobroto, katero sem ti izkazala jaz, mala miška, ko sem te osvobodila, vjetega v mrežo? Tedaj ti ni nikdo izmej tvojih podanikov prišel na pomoč, in da nisem jaz raztrgala vezij, ki so te oklepale, bi bil, kralj živalstva, žalostno poginil. Na to mojo veliko dobroto pa pozabljaš in ne ukažeš mački, da bi mene, tvoje ohraniteljice, ne preganjala in zatirala.“

In nakremžil se je lev ter rekel: „Jaz sem te preje, ko si v svoji razposajenosti skočila name, svojega kralja, pustil pri življenju; poleg tega si izvršila svojo dolžnost, ko si tedaj kot podložnica rešila svojega gospoda. Ti, najmanjša izmej mojih podanikov, se predrzneš, da me opominjaš mojih dolžnostij! No, tudi jaz, kralj, poznam hvaležnost. Za tvojo predrznost te ne raztrgam, kot si zaslužila, toda glej, da te več ne ugledam pred svojim prestolom.“

Veliki gospodje ne vidijo radi, da bi jih kdo spominjal na hvaležnost.

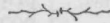
— c —.

Z l a t i c a .

Cvela je cvela	Drago prodam te	Cvetko dobila . . .
Cvetka na lóki,	In si nakupim:	Cvetka je pala,
Doli ob vodi,	Venček blesteči,	V bistre valove — —
Vodi globoki.	Križec srebrni,	In za cvetico
Deklica mlada	Belo obleko,	Deklica plôve —
Tje je hodila,	Pajčolan črni . . .	Venček blesteči,
Zlati cvetici	Rožica zlata . . .,	Križec srebrni,
To govorila:	Kako bom srečna,	Belo obleko,
„Da te dosežem,	Kako bogata!	Pajčolan črni . . .
Mila zlatica,	— — — — —	Kar si dekle
V šopek povežem	Deklica mlada	Nekdaj prosilo . . .
Čarna ti lica,	Se je sklonila,	Vse so mu dali —
S sabo te vzamem . . .	Rada, oh rada	V tiho gomilo!

Milka Posavska.

Kjer bi našel.

Vetrec rahli, pihljaš, pihljaš,	S tabo, vetrec, in s tabo, vir,
Veješ čez cvetno ravan;	Hotel bi daleč od tu . . .
Potok brzi, šumljaš, šumljaš,	Kam . . .? Kjer našel bi srcu,
Dalje hitiš mi čez plan . . .	Bolnemu srcu, miru . . .

Rado Kósar.

